

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Cămpulung – Rumunia) – Maria Bucura/SC Bancpost SA

(Sprawa C-348/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 87/102/EWG — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) — Kredyt konsumencki — Pojęcie konsumenta — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 2 lit. b), art. od 3 do 5 i art. 6 ust. 1 — Nieuczciwe warunki — Badanie z urzędu przez sąd krajowy — Warunki „wyrażone prostym i zrozumiałym językiem” — Informacje, które należy podać wierzycielowi)

(2015/C 294/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Cămpulung

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Bucura

Strona pozwana: SC Bancpost SA

Przy udziale: Vasile Ciobanu

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego, zmienionej dyrektywą 98/7/WE Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 16 lutego 1998 r. oraz art. 2 lit. b) dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, iż pojęciem konsumenta w rozumieniu tych przepisów objęta jest osoba fizyczna znajdująca się w sytuacji współdłużnika w ramach umowy zawartej ze sprzedawcą lub dostawcą, jeżeli działa w celu, który można uznać za niezwiązany z jej działalnością handlową lub zawodową.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego należy dokonanie z urzędu oceny nieuczciwego, w rozumieniu tego przepisu, charakteru warunku umowy zawartej pomiędzy konsumentem a sprzedawcą lub dostawcą, jeżeli sądowi temu znane są okoliczności faktyczne i prawne potrzebne w tym celu.
- 3) Artykuły od 3 do 5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w ramach oceny nieuczciwego charakteru, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej dyrektywy, warunków umowy kredytu konsumenckiego, sąd krajowy musi uwzględnić ogół okoliczności towarzyszących zawarciu tej umowy. W tym względzie do sądu należy ustalenie czy w rozpatrywanej sprawie konsumentowi podano wszystkie informacje, które mogą mieć wpływ na zakres jego obowiązków pozwalające mu ocenić między innymi całkowity koszt kredytu. W ramach tej oceny decydującą rolę ma po pierwsze to czy warunki umowne zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem w sposób taki iż umożliwiają przeciętnemu konsumentowi, czyli konsumentowi właściwie poinformowanemu oraz dostatecznie uważnemu i rozsądnemu, na ocenę tego kosztu i po drugie okoliczność związana z brakiem podania w umowie kredytu konsumenckiego informacji uważanych, w świetle charakteru towarów i usług będących jego przedmiotem, za istotne, a w szczególności informacji określonych w art. 4 dyrektywy 87/102 w brzmieniu zmienionym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.